

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੱਜ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ- ਅਪੀਲੈਂਟ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ
ਈ.ਐੱਫ.ਏ. 1961 ਦਾ ਨੰਬਰ 8.

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)- S 21- ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਰਵਾਈ- ਕੀ ਸਟੇਟੇਟਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਯੋਜਤ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਰੋਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ। ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ 'ਸੂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਦਾਅਵਾ" ਵਿਆਪਕ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ "ਦਾਅਵਾ" ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ "ਐਕਟੀਓ ਨਿਹਿਲ ਅਲੀਉਡ ਐਸਟ, ਕੁਆਮ ਜੂਸ ਪਰਸੀਕੋਡੀ ਇਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਓ ਕੁਆਡ ਸਿਬੀ ਡਿਬੇਟਰ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਜਾਂ "ਕਾਰਵਾਈ" ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਢੰਗ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ। "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੂਟ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਚਕਤਾ ਅਤੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਰਹਿਤ ਭੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ-ਆਧਾਰਿਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕੰਮ ਜੂਸ ਡਾਇਸਰ (ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ) ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜੋ ਡੇਅਰ (ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ)। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵਕ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਟੀਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,

ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੇਂਟੇਂਟੀਆ ਲੇਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਅਤੇ ਖੋਜਣ ਨਾਲੋਂ ਲਿਟਰੇ ਲੈਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸਸ ਓਮੀਸਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ. ਜੱਸ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, 16 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਥਾਨਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 3 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਦਾਈ ਨੰਦਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਟੰਡਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ 30 ਦਸੰਬਰ 1960 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਬਗੀਰਥ ਦਾਸ

ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ- ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥ ਢੁੱਕਵੇਂ ਹਨ! ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੱਜ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 3,400, ਜਿਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਇਹ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ 3,400 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਟੰਡਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ 21 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ, ਅਵਾਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫੈਸਲਾ- ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦ ਸਾਲਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ-

(1) ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ?

(2) ਕੀ ਸਾਲਸ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੀ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਰਜ਼ਦਾਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।

21- ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ"

"47. ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਾਯੋਜਨ ਵਜੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਰ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਸੂਟ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਸੂਟ" ਵਿਆਪਕ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਿਹਿਲ ਅਲੀਉਡ ਐਸਟ, ਕੁਆਮ ਜੂਸ ਪਰਸੇਕੈਂਡੀ ਇਨ ਜੂਡੀਸ਼ੀਓ ਕੁਆਡ ਸਿਬੀ ਡਿਬੇਟਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕਿ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਜਾਂ "ਕਾਰਵਾਈ" ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਕੁਝ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਹੈ। "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਵੱਖੋ- ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। "ਸੂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਗਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਲੋਵੇਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਹੰਸਰਾਜ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦੇਹਰਾ ਦੁਨ- ਮਸੂਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਟਰਾਮਵੇ ਕੰਪਨੀ Lnd ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (1)

"ਸ਼ਬਦ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਹ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ "ਅਰਜ਼ੀਆਂ", "ਅਪੀਲਾਂ" ਅਤੇ "ਫਾਂਸੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ "ਸੂਟ" ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਾਈਡ ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਚਕਤਾ ਅਤੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। , ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ

ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਹਨ; ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 295 ਅਤੇ 299, ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਜਨਰਲ ਐਕਟ (1874 ਦਾ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਨਾਲ।

ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸੂਟ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੰਸਰਾਜ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਾ। ਸ਼ਬਦ "ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ"। ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ। ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਭੁੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕੰਮ ਜੂਸ ਡਾਇਸਰ (ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ) ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜੂਸ ਦੀ ਹਿੰਮਤ (ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ)। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ" ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਟੀਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬੈਨਬਰੀ (2) ਵਿੱਚ ਪਾਰਕੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ, "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਇਹ ਸਾਹਿਤਕ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੈਂਟੈਂਟੀਆ ਲੇਜਿਸ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾ ਫੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸਪਾਂਸਰ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲਾਰਡ ਬਰੂਹਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਐਕਟ ਦੇ ਨੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਲੋਮਨ ਬਨਾਮ ਸਲੋਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਪਰ ਬਹੁਤ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ

ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ।"

ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਹਾਵਰਡ ਡੀ ਵਾਲਡਨ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਉਬਵਾਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਸੀਓ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਫਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਜਫਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ (6) ਵਿੱਚ ਅਵਧ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੁਕੱਦਮਾ" ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਾਫਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ (7) 'ਤੇ ਵੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਵਧ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਸੂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਰਾਧਵਾਜ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧਰ ਦਾਸ (8) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹਨ-

"ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ 'ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ' ਵਿੱਚ ਹੈ) ਕੋਡ ਦ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 41) ਐਕਟ 'ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ' ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

"ਅਧਿਆਇ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 'ਸੂਟ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਜੂ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ (9), ਟੀ. ਵਾਂਗ ਬਨਾਮ ਸੋਨਾ ਵਾਂਗਡੀ (10), ਬਚਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (11) ਅਤੇ ਰਾਮਦਿਆਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓਦਿਆਲ (12), ਜੁਮਕਲਾਲ ਮੋਤੀਰਮ ਬਨਾਮ. ਫੁਲਚੰਦ ਤਾਰਾਚੰਦ (13) ਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅੰਪਾਇਰ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟਾ ਸੁਬੱਈਆ (15) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਸ਼ਾਹ ਜਗਜੀਵਨ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਦੋਸ਼ੀ ਤਲਕ ਚੰਦ ਹੀਰਾਚੰਦ (16) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਜਾਫ ਆਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ (6), ਅਤੇ ਮੁੰਨੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਹੋਣਾ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 13 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

- (1) ਐਲ.ਆਰ. (1932) 60 ਆਈ.ਏ. 13.
- (2) 1 ਏ. ਅਤੇ ਈ. 142.
- (3) (1846) 6 ਮੂਰ ਪੀ.ਸੀ. 1. 13 ਈ.ਆਰ. 582(585)
- (4) 1897 ਏ.ਸੀ. 38.
- (5) (1938) 2 ਏ.ਈ.ਆਰ.(825)830।
- (6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਅਵਧ। 304.
- (7) ਏ.1.ਆਰ. 1948 ਸਾਰੇ. 443.
- (8) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1955 ਸਾਰੇ. 353
- (9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਸਾਰੇ. 378.
- (10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਕੈਲ. 812.
- (11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਸਾਰੇ. 125.
- (12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਨਾਗ 186 (F.B.)
- (13) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1941 , 20.
- (14) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 , 111.
- (15) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਅੰਧ. ਪ੍ਰਦ. 679.
- (16) 1955 ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ 88.

ਦਿਨੇਸ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।